

Sygnatura akt IV U 140/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 10 sierpnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w osobie SSR Magdaleny Piątkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 10 sierpnia 2021 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania H. N.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 25 stycznia 2020 r. roku, znak: (...). (...). (...).2019

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Powódka H. N. wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. z dnia 25 stycznia 2020 roku. W uzasadnieniu wskazała, że nie zgadza się z orzeczeniem przyznającym umiarkowany stopień niepełnosprawności oraz ustaleniem, iż ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 03.10.2019r. Powódka podkreśliła, iż od 1992 roku jest uznana osobą niepełnosprawną, w jej ocenie ustalony stopień niepełnosprawności winien być datowany od 09.01.1995r., bowiem w tej dacie przyznano jej II grupę inwalidzką. Ponadto wskazała, iż zaawansowany proces starzenia jej organizmu znacznie ogranicza jej sprawność ruchową i samodzielność a także zdolność do samodzielnej egzystencji.

Strona pozwana Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. wniosła o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu pisma wskazano, iż w świetle ustawy z 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej brak jest podstaw do zaliczenia powódki do znacznego stopnia niepełnosprawności.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Orzeczeniem z dnia 15 listopada 2019 roku (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Ś. postanowił zaliczyć powódkę do osób niepełnosprawnych z orzeczeniem umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, ponadto orzekając, iż nie da się ustalić daty istnienia niepełnosprawności. Od decyzji tej złożono odwołanie.

W dniu 25 stycznia 2020 roku Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie w zakresie orzeczenia stopnia niepełnosprawności, jednak uchylił zaskarżone orzeczenie w części dotyczącej ustaleń zawartych w punktach dot. daty istnienia niepełnosprawności i orzekł, iż niepełnosprawność powódki istnieje od 57-go roku życia.

Dowód: akta (...) w załączeniu

Powódka cierpi na bóle kręgosłupa lędźwiowego, pleców, kończyn dolnych, nerwicę, problemy z pamięcią. W 1996r., była leczona szpitalnie z rozpoznaniem krwotoku podpajęczynówkowego, pozostawała pod kontrolą poradni neurologicznej. W 2006r., operowana z rozpoznaniem guza zewnątrzrdzeniowego na wysokości kręgu (...). Przeżyła

rehabilitację. Ma stwierdzone w badaniu radiologicznym i USG zmiany zwyrodnieniowe stawów kolanowych i kręgosłupa, niewydolność prawej żyły odpiszczelowej, zmiany zakrzepowe w żyłach podudzia prawego, ognisko meliopatii na poziomie th8, pozostaje pod opieką poradni neurologicznej oraz lekarza rodzinnego. Jest leczona systematycznie i regularnie. Jest zdolna do samodzielnej egzystencji, w zakresie samoobsługi jest samodzielna. Porusza się samodzielnie bez sprzętu ortopedycznego, wymaga co prawda pomocy przy wchodzeniu i schodzeniu ze schodów, jednak przemieszcza się samodzielnie, stoi bez wsparcia. Z neurologicznego punktu widzenia nie wymaga stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby.

Dowód:

- akta (...) i dokumentacja medyczna powoda w załączeniu
- opinia biegłej specjalisty neurolog J. S. z dnia 17.09.2020 k. 35-36

Powódka cierpi z powodu zaburzeń psychicznych- organicznych zaburzeń osobowości, które spowodowane zostały patologią organiczną ośrodkowego układu nerwowego narastającą po przebytych udarze mózgu, a także związane z procesami starzenia mózgu, jednak jest samodzielna życiowo, zdolna do czynności samoobsługi, ma zachowany podstawowy poziom praktycyzmu zaradności życiowej. Nie wykazuje zaburzeń typu psychotycznego. Nie ma zaburzeń orientacji auto i allopsychicznej, nie wykazuje otępienia umysłowego. Schorzenia psychiczne nie powodują spełnienia ustawowych przesłanek zaliczających powódkę do znacznego stopnia niepełnosprawności. Z przyczyn psychiatrycznych nie jest możliwe ustalenie daty ustalenia tej niepełnosprawności, bowiem powódka była leczona głównie neurologicznie a brak jest dokumentacji z leczenia psychiatrycznego, która pozwalałaby ustalić początek niepełnosprawności w aspekcie psychiatrycznym.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego psychiatry M. Ż. z dnia 22.12.2020r. k.72-80
- opinia uzupełniająca biegłego sądowego psychiatry M. Ż. z dnia 12.03.2021r.
- akta (...) (w załączeniu)

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 3 oraz 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych ustala się trzy stopnie niepełnosprawności:

- znaczny – gdy niepełnosprawny jest osobą z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji, tj. zaspokajania bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się, komunikację;
- umiarkowany – gdy niepełnosprawny jest osobą z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych;
- lekki – gdy niepełnosprawny jest osobą o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach

zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mającą ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki lecznicze.

Jak wynika z materiału dowodowego, w szczególności z opinii powołanych w sprawie biegłych, stan zdrowia H. N. z punktu widzenia specjalistów neurologa i specjalisty psychiatry nie spełnia kryteriów zaliczenia do znacznego stopnia niepełnosprawności. Powódka cierpi na schorzenia neurologiczne oraz zaburzenia osobowości, ale nie stopniu w jakim umożliwiłby jej one funkcjonowaniu w środowisku w zakresie samoobsługi czy zdolności do samoobsługi, nie wymaga stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Biegli w swojej opinii odnieśli się również do daty ustalenia niepełnosprawności powódki wskazując, iż niepełnosprawność istnieje od 57- roku życia, a ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 03.10.2019r. Wprawdzie powódka wносиła zastrzeżenia zarówno do opinii głównej jak i do opinii uzupełniającej przy czym stanowiły one jedynie polemikę powódki, z merytorycznym i uzasadnionym medycznie oraz prawnie stanowiskiem wyrażonym w opiniach. Powódka w zasadzie powtarzała argumenty podnoszone już w odwołaniu. Biegli szczegółowo odnieśli się do wszystkich zarzutów stawianych opinii głównej w opinii uzupełniającej. W ocenie Sądu argumentacja przedstawiona przez biegłych jest przekonująca i w pełni obrazuje stan zdrowia powódki.

Powódka w zastrzeżeniach w zasadzie powtórzyła twierdzenia podnoszone już wcześniej w odwołaniu od orzeczenia (...).

Zdaniem sądu biegli w sposób jasny i zrozumiały wyrazili swoje stanowisko. Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawiał za uznaniem tych opinii jako rzeczowych, spójnych i wyprowadzających logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn, dla których miałyby utracić walor wiarygodnego dowodu w sprawie. Należy przy tym mieć na uwadze, że opinia biegłych, zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych.

Mając powyższe na względzie, na podstawie powołanych przepisów, w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd oddalił odwołanie.